

БЕБАМА

, Влада

ЗАШТО ЈЕ ПУСТА КУЋА ДР ДЕСАНКЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ БРАНКОВИЋ

Тражи се донација за санацију

Редакција „Крагујевачких“ заинтересовала се зашто је некадашња кућа др Десанке Милосављевић Бранковић, коју је поклонила Црвеном крсту и у којој је својевремено радио „Центар за пријатељство деце и омладине“, већ три године празна и закључана. Писани одговор на ово питање доставила је Невенка Богдановић, секретар Црвеног крста Крагујевац, који објављујемо у целини

Нестанак дечје граје у Дому пријатељства деце и младих у Улици Војводе Путника број 4, оправдан је и једноставан.

Наиме, степеништем куће и њеним просторијама не трчкарају више дечица из социјално угрожених породица, јер су стручњаци 2016. године проценили да је за безбедан боравак у кући поново неопходна унутрашња адаптација и санација.

Кућу је Црвеном крсту Крагујевац 18. јануара 1988. године поклонила дечји лекар др Десанка Милосављевић Бранковић са жељом да на улазу куће стоји спомен плоча на којој пише: „Др Десанка Милосављевић Бранковић, поклања кућу као успомену на своје родитеље, мајку Станицу и оца Илију, бившег учитеља, резервног мајора, учесника ослободилачких ратова од 1912-1918, солунца и ратног војног инвалида, као и стрицeve, очеве и мајчине родитеље, који су ме

очували и помогли у школовању и очувању ове стамбене зграде“.

Поклањање куће Црвеном крсту био је тада, али и данас, неспоран и јединствен гест. Међутим, ко је познавао др Десу, то је и очекивао, јер је она током свог дугог живота чинила небројено много племенитих дела.

Под њеном ингеренцијом је 1932. године основана „Бачка трпеза“ (данас „Бачка кухиња“) радила је на окупљању и оспособљавању болничарки-добровољки, као и на првом потпуном свеобухватном вакцинасању деце у Крагујевцу и околини.

„Више од 45 година радим за Црвени крст као лекар и радићу док могу“ - рекла је др Десанка Милосављевић Бранковић, 1976. године на седници годишње Скупштине Црвеног крста Крагујевац.

И радила је док је могла. И са 89 година и даље је била активна, сваке среде контролисала је крвни притисак суграђана у својој основној организацији Ваш-

Председник Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу Скупштине Србије Петар Петровић у фебруару је изразио очекивање да ће се Предлог закона о несталим бебама наћи пред посланицима Скупштине Србије на једној од првих седница пролећног заседања. Међутим, то се није догодило

Предлогом закона о утврђивању чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породилишта уређује се поступак у коме се утврђују чињенице о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породилишта или здравствених установа у Србији и поступак у коме се досуђује правична новчана накнада нематеријалне штете.

У предлогу овог закона наводи се да је циљ његовог доношења извршење обавезе Републике Србије из пресуде Европског суда за људска права у предмету Јовановић против Србије. Том пресудом овај суд је обавезао Републику Србију да у року од једне године од правноснажности његове пресуде предузме одговарајуће мере ради установљавања механизма који би омогућио свим родитељима да у сличним ситуацијама добију одговарајуће одговоре и одговарајућу накнаду.

Родитељима новорођене деце за које постоји сумња да су нестала из породилишта омогућава се да у посебном судском поступку сазнају истину о томе шта се десило са несталим новорођеним дететом и остваре право на правичну накнаду нематеријалне штете због повреде права на породични живот.

Више удружења родитеља тражила су да овај предлог буде повучен из процедуре, јер се њиме, како кажу, случајеви неће решити и неће дати одговоре на питање где су нестала деца, већ ће се само „затворити афера несталих беба“.

Људмила Цвешковић
(„Радио Слободна Европа“)

КУЋА КОЈУ ЈЕ ХУМАНИТАРКА ДОКТОРКА ДЕСА ПОКЛОНИЛА ЦРВЕНОМ КРСТУ

ДВЕ ТАБЛЕ ЈАСНО ГОВОРЕ О НЕКАДАШЊОЈ НАМЕНИ КУЋЕ

НЕКАДА ЈЕ КУЋА БИЛА ПУНА МАЛИШАНА

ДО КРАЈА ЖИВОТА ПОМАГАЛА ЈЕ СУГРАЂАНИМА: ДР ДЕСАНКА МИЛОСАВЉЕВИЋ БРАНКОВИЋ

риште, којом је 20 година руководила и повезала је са осталим друштвеним и друштвено-политичким организацијама и успешно сарађивала са органима своје месне заједнице. Веома много је учинила и за Градску организацију учествујући, на запажен начин, у здравствено-васпитном раду, решавању социјалних случајева, заштити деце и сабирним акцијама.

Награђивана је Медаљом Црвеног крста Југославије, Орденом заслуга за народ са сребрним зрацима и плакетом „Велико срце“, које су јој доделили читаоци тадашњег часописа „Нада“. Докторка Деса умрла је у 91. години 31. маја 1991. године.

Остала имовина коју је докторка имала (вредни предмети, уметничке слике и друго) суд је уручио тада општини Крагујевац, јер докторка није оставила сроднике који улазе у круг лица који би се по закону позвали на наслеђе.

Награде, признања и сувенири са путовања чувају се у витрини Спомен собе на првом спрату куће-собе са погледом на улицу, са округлим столом, за којим је докторка највише волела да седи са својим гостима, колегама и пријатељима.

Дом Црвеног крста је грађен тридесетих година прошлог века, па је Црвени крст обезбедио прикључак на гасификацију, реконструисао комплетну водоводну инсталацију, а 2001. године уз финансијску подршку Међународног комитета извршио тада неопходну адаптацију и санацију куће. Уз подршку Јужноморавс-

ке регије, октобра 2006. године урађено је и кречења и опремање просторија и уређења дворишта.

Протеклих тринаест година Црвени крст се трудио да чува добијени поклон и користи га у складу са жељом дародавца, иако је пословао и послује без подршке за текуће расходе и одржавање. Донатори којима се Црвени крст обраћао последњих десет година првенствено су желели да се њихова средства користе за помоћ појединцима и породицама које су у тешкој материјалној ситуацији (што је и очекивани приоритет), а не за адаптацију куће и њено одржавање. Жеља чланова Управног одбора, волонтера и запослених је да се што пре реализује одлука стручњака и да неки нови малишани оставе „отиске“ својих стопала и кућу учине поново живом.

Црвени крст је осмислио програм подршке породици, који би се у реновираној кући реализовао за децу и њихове родитеље, уз помоћ стручњака и волонтера.

Док активно тражи донатора, Црвени крст чува прелепу зграду, а у знак сећања на свог највећег донатора и волонтера, Управни одбор Црвеног крста од 2011. године додељује признање „Др Десанка Бранковић Милосављевић“ волонтерима и донаторима који су својим залагањем, хуманитарним радом и материјалном помоћи значајно допринели просперитету и угледу Црвеног крста Крагујевац.

Први добитник овог највећег признања које додељује крагујевачки Црвени крст је Милка Игњатовић, истакнути дугогодишњи волонтер, која је више од 30 година свакодневно посвећена хуманим делима и за то време је поклонила више од 25000 сати волонтерског рада усамљенима, остављенима и немоћнима.

Сигурно је да ће други добитник овог највећег признања бити појединац или институција који помогну Црвеном крсту да што пре настави своју мисију у згради у Улици Војводе Путника број 4.